

PRIJEDLOG

Na temelju članka 4. i 23. Zakona o državnim potporama (Narodne novine, broj 140/05) i članka 3. Uredbe o državnim potporama (Narodne novine, broj 50/2006), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ donijela

ODLUKU O OBJAVLJIVANJU PRAVILA O DRŽAVNOJ POTPORI U OBLIKU JAMSTAVA

I.

Pravila o državnoj potpori u obliku jamstava sadržana su u Obavijesti Komisije o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na državnu potporu u obliku jamstava (SL C 71, 11.03.2000, str.14.-18.)

II.

Tekst akta u kojem su sadržana pravila iz točke I. ove Odluke, u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

1. Uvod

1.1. U ovoj obavijesti izlaže se pristup Europske Komisije (dalje: Komisija) državnoj potpori u obliku jamstava. Jamstva se obično povezuju s kreditima i drugim financijskim obvezama koje zajmoprimac ugovara sa zajmodavcem. Međutim, ova obavijest obuhvaća sve oblike jamstava, bez obzira na njihovu pravnu osnovu i transakciju koju pokrivaju. Jamstva se mogu izdavati kao pojedinačna jamstva ili kao jamstva u okviru programa. Ukoliko se radi o potpori, ta potpora u većini slučajeva koristi zajmoprimcu. Unatoč tome, u određenim okolnostima, može se raditi i o potpori zajmodavcu.

1.2. Ova se obavijest primjenjuje neovisno o članku 295. Ugovora o EZ-u, te se stoga ne dovode u pitanje pravila kojima se uređuje sustav vlasništva u državama članicama. Po pitanju javnog ili privatnog vlasništva stav Komisije je neutralan. Obavijest se ne odnosi na kreditna jamstva za izvoz .

1.3. 1989. godine Komisija je uputila dva pisma o državnim jamstvima državama članicama. U prvom je pismu (1) naglasila da smatra da je na sva jamstva koje izdaje neka država primjenjiv članak 87. stavak 1. Prema tom pismu, svi planovi za izdavanje ili izmjenu tih jamstava moraju biti prijavljeni Komisiji dovoljno vremena unaprijed kako bi ona mogla dostaviti svoje očitovanje. U drugom pismu (2), Komisija je jasno iskazala da namjerava

preispitati donošenje programa državnih jamstava, te da pojedinačna jamstva izdana prema odobrenom programu ne bi trebalo prijavljivati. 1993. godine Komisija je donijela priopćenje (3) koje se isto tako odnosilo na pitanje jamstava.

1.4. Iskustvo stečeno u međuvremenu ukazuje da bi trebalo preispitati politiku Komisije u ovom području. Ova obavijest zamjenjuje dva pisma Komisije iz 1989. godine i stavak 38. priopćenja Komisije iz 1993. godine. Njegova je svrha pružiti državama članicama detaljnija objašnjenja o načelima na kojima Komisija namjerava temeljiti svoje tumačenje članaka 87. i 88. te njihovu primjenu na državna jamstva. Komisija na taj način namjerava svoju politiku koja se odnosi na to područje učiniti što transparentnijom i tako osigurati predvidivost svojih odluka te zajamčiti jednakost u postupanju.

2. Primjenjivost članka 87. stavka 1.

2.1. Potpora zajmoprimcu

2.1.1. Korisnik potpore je obično zajmoprimac. Državno jamstvo omogućava zajmoprimcu postizanje boljih financijskih uvjeta za kredit od onih koji su inače dostupni na financijskim tržištima. Uz pomoć državnog jamstva, zajmoprimac obično može ostvariti niže kamatne stope i/ili ponuditi slabije instrumente osiguranja. U nekim slučajevima, zajmoprimac ne bi bez državnog jamstva pronašao financijsku instituciju spremnu da mu pozajmi novac ni pod kojim uvjetima. Državna jamstva mogu tako olakšati sklapanje novih poslova i omogućiti nekim poduzetnicima da dođu do novca kako bi započeli s novim poslovima ili jednostavno nastavili poslovati, umjesto da budu likvidirani ili restrukturirani, te na taj način narušiti tržišno natjecanje.

Državna jamstva su na taj način, u općem smislu, obuhvaćena člankom 87. stavkom 1. ukoliko utječu na trgovinu između država članica i ukoliko nije plaćena tržišna naknada.

2.1.2. Pogodnost državnog jamstva jest ta da rizik povezan s jamstvom snosi država. Za to prihvaćanje rizika od strane države, u normalnim okolnostima, trebalo bi platiti odgovarajuću naknadu. Ukoliko se država odrekne te naknade, to istovremeno predstavlja korist za poduzetnika i iscrpljivanje državnih sredstava. U skladu s tim, čak i ukoliko se nikad ne izvrši plaćanje prema uvjetima iz jamstva, svejedno se radi o državnoj potpori u smislu članka 87. stavak 1. Potpora je dodijeljena u trenutku kada se jamstvo izdaje, a ne u trenutku kada se ono poziva na naplatu ili u trenutku kada se izvršava plaćanje prema uvjetima iz jamstva. Predstavlja li jamstvo državnu potporu ili ne, te ukoliko predstavlja, koliki je mogući iznos te državne potpore, procjenjuje se u trenutku kada se jamstvo izdaje.

2.1.3. Povoljnije uvjete financiranja koje ostvaruje poduzeće čiji pravni oblik isključuje stečajni postupak ili druge postupke u slučaju nesposobnosti plaćanja, ili osigurava izravno državno jamstvo ili pokrivanje gubitaka od strane države Komisija također smatra potporom u obliku jamstva. Isto se odnosi i na stjecanje udjela u društvu od strane države, ukoliko bi ona

prihvatila neograničenu odgovornost umjesto uobičajene ograničene odgovornosti (4).

2.1.4. Članak 87. stavak 1. obuhvaća potporu koju dodjeljuje država članica ili koja se daje putem državnih sredstava. Na taj način, jednako kao i kod ostalih oblika mogućih potpora, jamstva koja izdaje država izravno, odnosno središnja državna, regionalna ili lokalna uprava, kao i jamstva koja izdaju društva u kojima državna tijela imaju prevladavajući utjecaj, mogu predstavljati državnu potporu.

2.2. Potpora zajmodavcu

2.2.1. Čak i ako je obično korisnik potpore zajmoprimac, nije isključeno i da u određenim okolnostima i vjerovnik može imati korist od potpore. U tom slučaju, Komisija će zasigurno postupiti sukladno ovim pravilima.

2.2.2. Posebice, na primjer, ukoliko se državno jamstvo izdaje ex post s obzirom na kredit ili drugu već preuzetu financijsku obvezu, a da uvjeti tog kredita ili financijske obveze nisu usklađeni, ili ukoliko se jedan kredit s jamstvom koristi za otplatu istoj kreditnoj instituciji drugog kredita koji nema jamstvo, u tom slučaju to isto može biti potpora zajmodavcu, ukoliko je osiguranje kredita povećano. Takva potpora može koristiti zajmodavcu i narušiti tržišno natjecanje, te je u pravilu obuhvaćena člankom 87. stavkom 1., ukoliko postoji utjecaj na trgovinu između država članica.

3. Iznos potpore

3.1. U slučaju pojedinačnog državnog jamstva, element potpore mora biti procijenjen s obzirom na pojedinosti jamstva i kredita (ili druge financijske obveze). Relevantni čimbenici posebno uključuju trajanje i iznos jamstva i kredita, rizik neizvršenja obveze od strane dužnika, naknadu koju je zajmoprimac platio za jamstvo, karakter bilo kojeg ponuđenog instrumenta osiguranja, način i vrijeme kada bi državno jamstvo moglo biti aktivirano u svrhu plaćanja duga, te sredstva (npr. proglašenje stečaja) koja država može koristiti za povrat novca kojeg je zajmoprimac dugovao kada je jamstvo aktivirano .

3.2. Novčana protuvrijednost potpore u obliku državnog jamstva u određenoj godini može se računati:

- na isti način kao i protuvrijednost potpore u obliku beskamatnog kredita, gdje subvencija kamata predstavlja razliku između tržišne kamatne stope i stope postignute zahvaljujući državnom jamstvu, nakon što se odbiju sve plaćene premije, ili
- kao razlika između (a) neotplaćenog iznosa za koji se jamči, pomnoženog s faktorom rizika (vjerojatnost neizvršenja obveze) i (b) svake plaćene premije , odnosno (zajamčeni iznos x rizik) – premija, ili
- pomoću bilo koje druge objektivno utemeljene i općeprihvaćene metode.

Uobičajeni način izračuna Za pojedinačna jamstva bi trebala u načelu predstavljati prva metoda izračuna, dok bi za a za programe državnih jamstava vrijedila druga metoda.

Faktor rizika bi se trebao temeljiti na dosadašnjim iskustvima neizvršavanja obveza prema kreditima odobrenim pod sličnim okolnostima (sektor, veličina poduzeća, razina opće gospodarske aktivnosti).

Godišnje protuvrijednosti potpora treba diskontirati na njihovu sadašnju vrijednost primjenom referentne stope, zatim ih treba zbrojiti da bi se dobila ukupna protuvrijednost dane potpore.

Ukoliko, u vrijeme kada se odobrava kredit, postoji velika vjerojatnost da zajmoprimac neće izvršiti svoju obvezu, npr. jer se nalazi u financijskim poteškoćama, vrijednost jamstva može biti jednaka iznosu efektivno pokrivenim tim jamstvom.

3.3. Ukoliko je financijska obveza u potpunosti pokrivena državnim jamstvom, zajmodavac je manje motiviran da pravilno procijeni, osigura i minimizira rizik koji proizlazi iz kreditiranja, te posebice da ispravno procijeni kreditnu sposobnost zajmoprimca. Takvu procjenu rizika isto tako ne mora uvijek izvršiti jamac, uslijed nedostatka načina da to učini. Nedostatak motivacije za minimiziranje rizika nevraćanja kredita može potaknuti zajmodavce da ugovore kredite s većim komercijalnim rizikom od uobičajenog te se na taj način može povećati iznos visoko-rizičnih jamstava u državnom portfelju.

3.4. Komisija smatra da barem 20% iznosa nepokrivenog državnim jamstvom može poslužiti kao odgovarajuće ograničenje koje bi potaknulo zajmodavce da pravilno procjenjuju kreditnu sposobnost zajmoprimca(5), da pravilno osiguraju svoje kredite, te da minimiziraju rizik povezan s transakcijom (6). Komisija će stoga, u pravilu, kritički preispitati sva jamstva koja u cijelosti (ili gotovo u cijelosti) pokrivaju financijsku transakciju.

3.5. U slučaju programa državnih jamstava, posebne karakteristike pojedinačnih slučajeva ne moraju biti poznate u vrijeme ocjene programa. U takvim okolnostima, element potpore potrebno je procijeniti s obzirom na odredbe programa koje se, između ostalog, odnose na maksimalan iznos i trajanje kredita, kategoriju poduzeća, te vrstu raspoloživog projekta, instrument osiguranja koji se traži od zajmoprimca, premiju i kamatne stope koje oni plaćaju.

4. Uvjeti koji isključuju postojanje potpore

4.1. Pojedinačno jamstvo ili program jamstava izdan od strane države nisu obuhvaćeni člankom 87. stavkom 1. kada ne postoji potpora koja daje prednost određenim trgovačkim društvima ili proizvodnji određenih dobara. U tim slučajevima, prijava države članice nije potrebna. Isto tako, jamstvo ne predstavlja državnu potporu prema članku 87. stavku 1. kada ta mjera ne utječe na trgovinu između država članica.

4.2. Komisija smatra da zadovoljenje svih sljedećih uvjeta osigurava da pojedinačno državno jamstvo ne predstavlja državnu potporu prema članku 87. stavku 1:

- (a) zajmoprimac se ne nalazi u financijskim poteškoćama;
- (b) zajmoprimac bi u osnovi bio u mogućnosti dobiti kredit po tržišnim uvjetima na financijskim tržištima bez bilo kakve intervencije države,
- (c) jamstvo je povezano s posebnom financijskom transakcijom, jamstvo je za fiksni maksimalni iznos, ne pokriva više od 80% neotplaćenog kredita ili druge financijske obveze (osim za obveznice i slične instrumente) i nije otvoreno;
- (d) tržišna naknada jamstva je plaćena (koja odražava, između ostalog, iznos i trajanje jamstva, instrument osiguranja kojeg je ponudio zajmoprimac, financijski položaj zajmoprimca, sektor poslovanja i izgleda, stopu neispunjenja obveze, te ostale ekonomske uvjete).

4.3. Komisija smatra da zadovoljenje svih sljedećih uvjeta osigurava da program državnih jamstava ne predstavlja državnu potporu prema članku 87. stavku 1.:

- (a) program ne dozvoljava izdavanje jamstava zajmoprimcima koji imaju financijskih poteškoća;
- (b) zajmoprimci bi u načelu bili u mogućnosti dobiti kredit po tržišnim uvjetima na financijskom tržištu bez bilo kakve intervencije države;
- (c) jamstva su povezana s posebnom financijskom transakcijom, jamstva su za fiksni maksimalni iznos, ne pokrivaju više od 80% svakog neotplaćenog kredita ili druge financijske obveze (osim za obveznice i slične instrumente), i nisu otvorena;
- (d) uvjeti programa temelje se na realnoj procjeni rizika tako da ga premije koje plaća društvo korisnik čine, u svakom pogledu, samofinancirajućim;
- (e) program određuje uvjete pod kojima će se izdavati buduća jamstva, te da se cjelokupno financiranje programa preispita barem jednom godišnje;
- (f) premije pokrivaju i normalne rizike povezane s izdavanjem jamstva, i administrativne troškove programa, uključujući normalan povrat od kapitala, ukoliko država osigurava početni kapital za sastavljanje programa.

4.4. Neispunjavanje bilo kojeg od uvjeta navedenih u točkama 4.2. i 4.3. ne znači da se takvo jamstvo ili program jamstava automatski smatra državnom potporom. Ukoliko postoji sumnja predstavlja li jamstvo ili program jamstava državnu potporu, isto potrebno je prijaviti.

4.5. Mogu postojati okolnosti u kojima se planira korištenje državnih jamstava kako bi se omogućilo društvima, a posebice malim i srednjim poduzetnicima, dobivanje kredita koje ne bi dobili na tržištu. Poduzetnici mogu tek započinjati poslovati, brzo se širiti ili to mogu biti mali poduzetnici koji stoga nisu u mogućnosti ponuditi potrebno osiguranje za kredit ili dobiti jamstvo. Može se raditi i o kategoriji visoko rizičnih poduzeća (za koja se očekuje da će tek u dugom roku postati profitabilna i/ili koja imaju visoku stopu neuspjeha). To može biti, na primjer, slučaj s projektima koji se odnose na nove i inovativne proizvode ili procese. Komisija smatra da će, unatoč takvim okolnostima državna jamstva, u pravilu, biti obuhvaćena člankom 87. stavak 1. Državna

jamstva izdana u takvim okolnostima potrebno je stoga prijaviti Komisiji dovoljno vremena unaprijed, na isti način na koji se prijavljuju državna jamstva izdana u drugim okolnostima.

5. Usklađenost državne potpore u obliku jamstava sa zajedničkim tržištem

5.1. Državna jamstva na koja je primjenjiv članak 87. stavak 1. Komisija mora preispitati s ciljem utvrđivanja jesu li u skladu sa zajedničkim tržištem. Prije nego što je moguće izvršiti takvu procjenu usklađenosti, mora biti identificiran korisnik potpore. Kao što je pojašnjeno u točki 2., to može biti ili zajmoprimac ili zajmodavac ili oboje.

5.2. U većini slučajeva, jamstvo predstavlja korist za zajmoprimca (točka 2.1.). Je li ta potpora u skladu sa zajedničkim tržištem ili ne, ispituje Komisija primjenjujući ista pravila koja se primjenjuju na potpore u drugim oblicima.. Konkretni kriteriji za ocjenu usklađenosti Komisija je pojasnila i iscrpno opisala u okviru i smjernicama koje se odnose na horizontalne, regionalne i sektorske potpore (7). U postupku ocjene posebno se uzima u obzir intenzitet potpore, karakteristike korisnika i ciljeve koji se potporom žele ostvariti.

5.3. Komisija će prihvatiti jamstva samo ukoliko je njihovo aktiviranje ugovorno povezano sa specifičnim odnosima koji mogu biti prisilno proglašenje stečaja društva korisnika, ili bilo koji sličan postupak. Te je uvjete potrebno ugovoriti pri početnom preispitivanju od strane Komisije predloženog jamstva u okviru uobičajenih postupaka iz članka 88. stavka 3., u fazi kada se ono odobrava. U slučaju da država članica želi aktivirati jamstvo prema uvjetima drugačijim od onih koji su ugovoreni na početku u fazi odobravanja, Komisija će aktiviranje jamstva smatrati pružanjem nove potpore koju je potrebno prijaviti sukladno članku 88. stavku 3.

5.4. Ukoliko jamstvo predstavlja potporu za zajmodavca (točka 2.2.), potrebno je obratiti pažnju na činjenicu da bi ta potpora, u načelu, mogla predstavljati operativnu potporu.

6. Posljedice kršenja članka 88. stavka 3.

6.1. Kada država članica ne poštuje obvezu prethodnog prijavljivanja i privremenu odgodu propisanu člankom 88. stavkom 3., element potpore kod tog jamstva mora biti utvrđen kao nezakonit u smislu članka 1.(f) Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. koja navodi iscrpna pravila za primjenu članka 93. Ugovora o osnivanju EZ-a (8). Glede posljedica kršenja treće rečenice iz članka 88 .(3), potrebno je napraviti nekoliko razlika. U sljedećim situacijama, položaj korisnika potpore, te zajmodavca koji nisu korisnici ispituju se naizmjenično.

6.2. Prvo, kada je potpora dodijeljena nezakonito, korisnici potpore sadržane u jamstvu snose rizik. Komisija može poduzeti privremene mjere u skladu sa člankom 11. Uredbe (EZ) br. 659/1999 prije donošenja odluke o usklađenosti

potpore. Ukoliko, temeljem postupka ocjene potpore Komisija ustanovi da državna potpora nije u skladu sa zajedničkim tržištem, naložit će njezin povrat od strane korisnika potpore u skladu sa člankom 14. Uredbe (EZ) br. 659/1999, čak i ukoliko to znači proglašenje stečaja društva.

6.3. Osim toga, korisnici potpore isto tako preuzimaju rizik i na nacionalnoj razini, a obzirom izravni učinak treće rečenice iz članka 88. stavak 3. Sud pravde Europskih Zajednica nekoliko je puta potvrdio da je dužnost nacionalnih sudova štiti prava pojedinaca, kao što su konkurenti poduzeća koja primaju nezakonitu potporu, od kršenja treće rečenice članka 88. stavka 3.

Nacionalni sudovi trebaju izvesti sve odgovarajuće zaključke iz nezakonitosti državne potpore dodijeljene na način da se krše postupovna pravila Ugovora. Ukoliko se od nacionalnog suda traži da naloži povrat nezakonite potpore, on to redovno mora učiniti (9).

6.4. Drugo, jamstva se razlikuju od ostalih instrumenata dodjele državnih potpora, kao što su bespovratna sredstva ili porezne olakšice, zbog toga što u slučaju jamstava, država također stupa u pravni odnos sa zajmodavcem. Stoga je potrebno razmotriti ima li činjenica da je državna potpora dodijeljena nezakonito posljedica i za treće strane. U slučaju državnih jamstava za kredite, to se uglavnom odnosi na financijske kreditne institucije. U slučaju jamstava za obveznice koje su izdane kako bi se poduzetnik financirao, to se odnosi na financijske institucije uključene u izdavanje obveznica.

6.5. Pitanje utječe li nezakonitost potpore na pravne odnose između države i treće strane, potrebno je utvrditi prema nacionalnom pravu. Nacionalni sudovi možda će trebati ispitati sprječava li nacionalno pravo poštivanje ugovora o jamstvu, te bi u tom slučaju, sukladno stavu Komisije trebalo voditi računa i o tome krši li se pravo Zajednice. U skladu s tim, zajmodavci bi mogli biti zainteresirani za provjeru, poštivanja pravila Zajednice o državnim potporama kao uobičajenu mjeru predostrožnosti kad god se izdaju jamstva. Države članice bi trebale biti u mogućnosti osigurati poslovni broj pod kojim se pojedini predmet pojedinačne potpore ili programa vodio pred Komisijom, te eventualno presliku odluke Komisije koja nije klasificirana kao povjerljiva, zajedno s odgovarajućim pozivanjem na Službeni list Europskih zajednica u kojem je odluka objavljena. Komisija je dužna učiniti najviše što može kako bi na transparentan način učinila dostupnim informacije o predmetima i programima koje je odobrila.

7. Izvješća koja države članice moraju dostaviti komisiji

7.1. Budući da se mogu pojaviti nova kretanja na financijskim tržištima, te budući da je teško procijeniti vrijednost državnih jamstava, od osobitog je značaja stalno preispitivanje u skladu s člankom 88. stavkom 1. programa jamstava koje je Komisija odobrila. Osim uobičajenih podataka o rashodima, izvješća koja je potrebno godišnje dostaviti (za programe i pojedinačna jamstva) Komisiji trebala bi sadržavati podatke o ukupnom iznosu izdanih

neizvršenih jamstava, ukupnom iznosu kojeg je država isplatila u prethodnoj godini za dužnike koji nisu ispunili svoje obveze (umanjeno za sva naplaćena sredstva), te o premijama plaćenim za državna jamstva u istoj godini. Ti će podaci pomoći u izračunu stope neizvršenja ugovornih obveza i koristit će se za ponovnu procjenu vrijednosti budućih jamstava, te, ukoliko je to potrebno, premija koje će se plaćati u budućnosti.

7.2. Komisija ne namjerava koristiti podatke dobivene u prethodno spomenutim izvješćima, te one koji nisu poznati ili predvidivi u vrijeme kada je Komisija donijela prethodnu odluku, kako bi revidirala svoje prvobitne zaključke koji se odnose na postojanje ili opseg potpora obuhvaćenih programima državnih jamstava. Međutim, Komisija može koristiti te podatke kako bi predložila odgovarajuće mjere državi članici prema članku 88. (1) u svrhu izmjene postojećeg programa jamstava.

(1) Pismo Komisije državama članicama, SG (89) D/4328 od 05. travnja 1989. godine

(2) Pismo Komisije državama članicama, SG (89) D/12772 od 12. listopada 1989. godine

(3) Priopćenje Komisije državama članicama o primjeni članaka 92. i 93. Ugovora o osnivanju EEZ-a i članka 5. Direktive Komisije 80/723/EEZ javnim poduzećima iz sektora proizvodnje (SL C 307, 13.11.1993., str. 3).

(4) Vidi bilješku 3, stavak 38.1. i 38.2.

(5) Pod pretpostavkom da je trgovačko društvo ponudilo istu razinu osiguranja državi i kreditnoj instituciji.

(6) Iz odgovora na upitnik o državnim jamstvima, evidentno je da nekoliko država članica već primjenjuje ovo pravilo. Pokriveni postotak značajno varira od 20% do 100%. Unatoč tomu, mnoštvo jamstava pokriva cjelokupni iznos osnovne financijske operacije, oslobađajući na taj način kreditnu instituciju potrebe za ispravnom procjenom kreditne sposobnosti korisnika za svoj osobni interes.

(7) Vidi Pravo tržišnog natjecanja u Europskoj zajednici, svezak IIA, Pravila koja se primjenjuju na državne potpore, koji je objavio Ured za službene publikacije Europskih zajednica. Određeni tekstovi su isto tako objavljeni u Službenom listu dostupnom na Internetu.

(8) SL L 83, 27.03.1999., str. 1.

(9) Vidi predmet C-39/94 Syndicat Français de l'Express International (SFEI) i drugi protiv La Poste i drugih [] ECR I-3547.

III.

Dopuštenost dodjele državnog jamstva ocjenjuje se sukladno članku 3. i 4. Zakona o državnim potporama i članku 9. Uredbe o državnim potporama temeljem materijalnih pravila iz točke I. ove Odluke sadržanih u tekstu akta iz točke II. ove Odluke.

IV.

Središnja i ostala tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) i lokalne samouprave te pravne osobe koje dodjeljuju ili upravljaju državnim potporama u obliku jamstava, prije donošenja akata iz svoje nadležnosti kojima se dodjeljuju državne potpore u obliku jamstava, dužna su dostaviti prijedlog državne potpore u obliku jamstva, na odobrenje Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja, sukladno propisima o državnim potporama.

V.

U postupku dodjele državne potpore u obliku jamstva, primjenjuju se odredbe propisa o proračunu i izvršavanju državnog proračuna Republike Hrvatske.

VI.

Ova Odluka stupa na snagu danom objave u Narodnim novinama.

PREDSJEDNIK

Klasa:
Urbroj:

OBRAZLOŽENJE

Odluka o objavljivanju pravila o državnoj potpori u obliku jamstva, predlaže se na temelju članka 4. i 23. Zakona o državnim potporama (Narodne novine, broj 140/05) i članka 3. Uredbe o državnim potporama (Narodne novine, broj 50/2006).

Temeljem članaka 3. navedene Uredbe, Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra financija donosi, inter alia, odluke o objavljivanju u «Narodnim novinama» popis pravila o državnim potporama iz članka 2. predmetne Uredbe, a koja proizlaze iz članka 70. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske, s jedne strane i Europskih zajednica i njihovih članica, s druge strane.

U cilju osiguranja učinkovitog praćenja i pravovremenog objavljivanja pravila o državnim potporama predlažu Prijedloga odluke o objavljivanju pravila o državnoj potpori u obliku jamstva, obzirom na važeću pravnu stečevinu u području državnih potpora Europske zajednice.

Odluka o objavljivanju pravila o državnim jamstvima sadrži:

- prijevod izvornika Obavijesti Komisije o primjeni članka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na državnu potporu u obliku jamstava (SL C 71, 11.03.2000, str.14.-18.)
- odredbu o načinu provedbe sadržaja predmetne Obavijesti
- postupak dodjele državnog jamstva

Odluka o objavljivanju pravila o državnim jamstvima stupa na snagu danom objave u Narodnim novinama.